

РЕШЕНИЕ

№ 3113

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 04.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4453** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. А., роден в Л., палестинец без гражданство, ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 268 от 18.04.2012 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че административният орган не е обсъдил всички факти и обстоятелства от личната история на кандидата за закрила и не е разгледал задълбочено обстановката в Л.. Оспорва се извода на органа, че не са налице материалноправни предпоставки за предоставяне на закрила на чужденеца по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Иска се отмяната на решението като незаконосъобразно със законните последици.

Ответната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, представлявана от юрк. М. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че оспореното решение е законосъобразно.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. ЛМ -1115 от 13.06.2011 г. по описа на дирекция „Миграция”, изпратена на

ДАБ М. А. М. от Л., палестинец без гражданство, е поискал закрила в Р. Б.. Чужденецът е потвърдил желанието си да получи статут в Р. Б. и пред длъжностно лице на ДАБ с молба вх.№ 1023 от 08.08.2011 г. на РПЦ –гр. С., на която дата чужденецът е регистриран с имената М. А. А., [дата на раждане] в Л., лагер „Н.“, палестинец без гражданство, семейно положение: неженен, мюсюлманин - сунит, етническа принадлежност: арабин, палестинец. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ. В хода на административното производство лицето е представило лична карта на палестински бежанец № А 260636, издадена на 16.10.2008 г.

На 08.08.2011 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

На 08.08.2011 г. на чужденеца е връчена покана за интервю и същото е проведено на 09.08.2011 г.

С решение № 2797 от 10.08.2011 г. на решаващ орган при ДАБ е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б. на М. А. А..

На 23.08.2011 г. и на 14.09.2011 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от арабски език, са проведени интервюта с чужденеца. По време на интервюта лицето заявява, че е напуснал Л. в началото на месец юни 2011 г. нелегално за С. с помощта на трафикант. След това преминал в Турция заедно със същия трафикант, който го закарал до българо-турската граница. Ч. дни след това чужденецът е задържан в РБ. В молбата си лицето заявява, че е напуснал Л. заради липсата на работа и получени заплахи от представители на въоръжени групировки в лагера А. Ал – Х., в който е живял. Разказва, че му е нанасян побой от посочените лица заради обстоятелството, че е палестинец, като твърди, че нападателите са били маскирани и не знае кои са те. Предполага, че са представители на ислямистки групировки като Д. Ислями, Д. ал Ш., У. ал А., Х.. В заключение поддържа, че не е бил член на политическа партия, не е арестуван или осъждан.

С докладна записка от 29.08.2011 г. директорът на РПЦ - С. е уведомен, че въз основа на молба вх. № 1023 от 08.08.2011 г. на М. А. А. е открито ускорено производство по предоставяне на статут. Поради изтичане на тридневния сок за вземане на решение и по силата на закона производството е преминало по общия ред.

Изготвено е становище рег. № УП-5014 от 28.10.2011 г. от интервюиращия орган, в което е мотивирано предложение по отношение на М. А. А. да бъде постановен отказ от предоставянето на закрила, тъй като не е установено наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.

С оспореното в настоящото производство решение № 268 от 18.04.2012 г. на председателя на ДАБ - МС е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за представяне на статут на бежанец на кандидата, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са доводи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.

9 от ЗУБ, като е прието, че М. А. А. не е бил принуден да напусне Л. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително изтезание, или наказание. Прието е, че не е налице и основание по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ поради липсата на тежки и лични заплахи по отношение на молителя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в срок от активно легитимирано лице и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ – председателя на ДАБ – МС, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в РБ, проведено е интервю с кандидата на разбираем от него език (арабски език). В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на ДАНС по подадената от чужденеца молба за закрила, в което е изразено мнение за липса на възражения да бъде предоставена закрила в РБ на лицето в случай, че отговаря на изискванията на ЗУБ.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Правилен е изводът на административния орган за липсата на приложение на материалноправните предпоставки за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Съгласно цитираната разпоредба статут на бежанец в РБ се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай оспорваният изрично посочва пред съответното длъжностно лице в ДАБ, че не е бил преследван от страна на официалните власти в Л., нито е оказван контрол или натиск от друга група или групировка по причини на етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група. По време на интервюта лицето заявява, че му е нанесен побой поради обстоятелството, че е палестинец. Молителят не изнася конкретни факти относно самото нападение – кои са извършителите, като прави само предположения. Твърди, че палестинците в Л. нямат никаква работа и никакви права и свобода. Видно от приложената справка вх. № 5086 от 17.10.2011 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ в Л. се отчита ограничение на правата на палестинските бежанци. Срещат се големи трудности при намиране на работа, като обикновено си намират нискоквалифицирана работа. Имат силно ограничени социални и граждански права, ограничен достъп до общественото здравеопазване и образование и до обществените социални услуги. От справката се установява, че по-голямата част от бежанците в Л. живеят в 12 бежански лагера и неофициални поселища в страната. На територията на бежанските лагери действат активно много НПО, като предоставят здравна помощ, поддържат детски градини и рехабилитационни центрове. От 2005 г. правителството на Л. в сътрудничество с Агенцията на ООН за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) и организацията за освобождение на П. е предприела конкретни мерки за подобряване на условията в лагерите чрез

инфраструктурни проекти за реконструиране и подобряване на канализационната и електрическата мрежа и водопреносна система. В справката се съдържат и конкретни данни за бежанския лагер А. Ал- Х., в който е живял оспорващият през последните 15 години. Този лагер е най-гъсто населеният лагер в Л., намиращ се около [населено място], в южната част на Л.. Вътре в лагера контрол упражняват Ф. и палестински войнстващи групировки. Обитателите на лагера работят предимно сезонна работа в строителството, в овощни градини и като чистачки. Условието на живот са много бедни.

От изложената история на кандидата не се установява същият да е напуснал страната заради основателен страх от преследване по някоя от причините, посочени в чл.8, ал. 1 от ЗУБ. Твърдението за нанесен побой от лица от въоръжена групировка не е достатъчно обосновано и конкретизирано, за да се извърши преценка за наличие на условията за предоставяне на статут на бежанец на кандидата. Лицето разполага с валиден личен документ и не е имало проблеми с официалните власти, като основният мотив, който го е подтикнал да напусне Л., е търсенето на по-добър и спокоен живот, т.е. причините са от икономически характер.

Следователно, след задълбочена преценка на изнесените от кандидата за закрила факти обосновано е прието от председателя на ДАБ липсата на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал. 1 от ЗУБ, както и за недоказаност на осъществено спрямо лицето преследване по смисъла на чл.8, ал. 2 – 5 от ЗУБ.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 от ЗУБ съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Жалбоподателят не излага твърдения за това, че е бил излаган на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Административният орган е изследвал задълбочено историята на кандидата и е констатирал противоречия. По време на интервюто от 23.08.2011 г. лицето заявява, че е бил заплашван и бит от ислямска групировка два месеца преди да избяга от страната, като по време на боя му било съобщено, че не бива да остава в лагера А. Ал- Х.. На интервюто на 14.09.2011 г. кандидатът поддържа, че е получавал заплахи заради това, че е палестинец на два пъти – преди една година и преди шест месеца, но не знае точно кой го е заплашвал и бил. Въз основа на тези противоречия в историята на чужденеца обосновано е прието, че не може да се приеме, че същият е бил принуден да напусне Л. поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

От изнесените данни за ситуацията в Л., респ. в бежанските лагери не може да се

направи извод за наличие на въоръжен конфликт, поради което законосъобразен е изводът за неприложимост на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за приложимост на решение по дело № С – 465/07 на Съда на Европейския съюз относно задължителното тълкуване на чл. 15 в от Директива 2004/83/ЕО. В решението се посочва, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условията последният да представя доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи, както и че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Това условие не е налице в настоящия случай, тъй като няма обективни данни в Л. да има вътрешен въоръжен конфликт. Позовавайки се на мотивите на решението по дело –С – 465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно – колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Съгласно справка вх. № 2712 от 21.05.2012 г. на дирекция „ЕВМДЕБФ” при ДАБ след съставянето на ново правителство (13.06.2011 г.) ситуацията в страната остава относително стабилна, като по оценка на Ф. Н. за пръв път от пет години насам, през 2010 г. политическото насилие в Л. е прекратено, както и според същата организация дадената за страна комплексна оценка относно свободата на гражданите е 5 – частично свободна. От справка вх. № 5086 от 17.10.2011 г. и от справка № 2712 от 21.05.2012 г. не се установяват данни за наличие на вътрешен въоръжен конфликт в Л..

Административният орган е изследвал както цялостната обстановка в Л., така и обстановката в района, в който е живял кандидата за закрила и обосновано е достигнал до извода, че не е налице основание по смисъла на чл.9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. В Л. продължават да живеят всички членове на неговото семейство – майка, баща, братя и сестри. От личната история на кандидата може да се направи заключението, че основният мотив за търсената в РБ закрила е от икономически характер.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон, като административният орган е изложил подробни мотиви относно липсата на материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия съобразно фактите и обстоятелствата от личната му история и въпроса относно сигурността в Л. и бежанския лагер, в който е живял. Следователно, не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт и жалбата на М. А. А. следва се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд
София град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., роден в Л., палестинец без гражданство, ЛНЧ [ЕГН]
срещу решение № 268 от 18.04.2012 г. на председателя на Държавна агенция за
бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до
страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: